<u>રે.દિ.મુ.નંબર: ૯/૨૦૧૭ ના કામે વાદીની આંક–૫ ની કામ ચલાઉ મનાઈ હુકમ મેળવવા ની અરજી નીચે હુકમ::</u>

<u>::અરજીની ટુંકમાં હકીકત::</u>

(૧) સદર કામે વાદીએ હાલની મનાઈ અરજી દાખલ કરી દાવાવાળી કે જે મનાઈ અરજીના પેરા નં. ૪ માં દર્શાવેલ છે. તે જમીનો સ્વર્ગીય વડીલ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈની વડીલોપાર્જીત મિલ્કતો હોય અને પ્રતિવાદીનં.૧ થી ૪ નાઓ રેવન્યુ રેકર્ડના આધારે ચાલી આવેલ હોય. તેઓ કોઈ દાવાવાળી મિલ્કતો પૈકીની કોઈ મિલ્કતને ટ્રાન્સફર,અસાઈન કે તબદીલ કરે કરાવે નહિ તેમજ દાવાવાળી મિલ્કતની હાલની સ્થળ પરની પરિસ્થિતીમાં કોઈપણ પ્રકારનો ફેરફાર કરે કરાવે નહિ કે વાદગ્રસ્ત મિલ્કતો પર બોજો કે તારણ ઉભુ કરે કરાવે નહિ. તે મતલબનો મનાઈ માંગેલ છે.

<u>::પ્રતીવાદીઓનો જવાબ અને તે સંદર્ભે વાદીનો રીજોઈન્ડર::</u>

(૨) હાલના કામે પ્રતિવાદીઓને સમન્સ નોટીસની બજવણી થતા તેઓ તેમના વિ.વ.શ્રી મારફત હાજર થઈ આંક–૨૪થી જવાબ રજુ રાખેલ છે. જે જવાબમાં મહત્વની હકીકતો જોતા વાદીના દાવાને હકુમતનો બાધ નડતો હોવાનુ જણાવે છે. વધુમાં ઈશ્વરભાઈને ભુલાભાઈ તથા ડાહીબેન સાથે કૌટુંબિક સબંધો રહેલાનો ઈન્કાર કરે છે તેમજ વાદી નં.૨/૧ થી ૨/૪, વાદી નં.૩ અને વાદી નં.૪/૧ ભુલાભાઈના વારસો તરીકે પેલાડ બુહારી ગામે આવતા હોવાનુ ખરુ નથી. વધુમાં ભુલાભાઈના પિતા ખેડુત ખાતેદાર હોવાનુ અને વારસ તરીકે સદર ભુલાભાઈને મળેલ એ ખરુ નથી. ખરી હકીકતમાં મોજે ગાંગપુરવાળી જમીન ૧/૧ થી ૧/૫ અને ૨/૧ થી ૨/૪ના પિતાના જન્મ પહેલાથી ખરીદ કરેલ છે. તેમજ બાગલપુરની જમીન વાદી નં.૧/૧થી ૧/૫ અને ૨/૧ થી ૨/૪ના વડીલ સગીર વયના હતા તે વખતે ખરીદ કરેલ છે. જેથી સંયુકત મહેનતથી સદર જમીનો ખેડતા આવેલાનું ખોટુ છે. બાગલપુરની બ્લોક નં.૧૨૯ વાળી જમીન તા.૨૬/૫/૮૫ ના રોજ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈએ પોતાની હયાતીમાં બ્લોક વિભાજન કરેલ અને દરેક ભાઈઓને સરખો હિસ્સો સુપરત કરેલ. જેની રેવન્યુ દફતરે નોંધ નં. ૫૨૫ તા.૨૬/૫/૮૫ના રોજ દાખલ કરેલ જે સામે આજદીન સુધી પક્ષકારો તર્ફે વાંધો કે વિરોધ નથી. અને જે વહેચણના અમલ મુજબ ઈશ્વરભાઈ પોતાના હિસ્સામાં આવેલ જમીન રજીસ્ટર વેચાણ દસ્તાવેજથી વેચાણ આપેલ. આમ વાદીએ રેવન્યુ કોડની કલમ ૨૦૩(૬) તથા રેવન્યુ જયુડીકશન કલમ ૧૧નો વાદીને દાવાનો બાધ નડે છે.વધુમાં જુનો સર્વે નં.૧૯૬/૧,૨ કે જેનો નવો બ્લોક નં.૩૫૬

છે તે જમીન તથા જુનો સર્વે નં.૧૯૫/૧ થી ૧૯૫/૫ બ્લોક નં.૩૫૬ મોજે પેલાડ બુહારી વાળી જમીન ભુલાભાઈએ પોતે સને ૧૯૪૪ અને ૧૯૬૩માં ખરીદ કરેલ હોય સદર મિલ્કતો સ્વપાર્જીત મિલ્કતો છે. વધુમાં બાગલપુરના જુના સર્વે નંબર ૯૬/પૈકી ૯૭ બ્લોક નં.૧૨૯ વાળી જમીન ૧૯૭૫ માં ખરીદ કરેલ હોય તેમજ ગાંગપુરના જુના સર્વે નં.૩૩૯ નવો બ્લોક નંબર ૩૭૩ વાળી જમીન ગણોતધારા હેઠળ ભુલાભાઈએ ખરીદ કરેલ હોય તેમજ મોજે પેલાડ બુહારીવાળી બ્લોક નં ૧૧૩ વાળી જમીન પણ ખરીદ કરેલ હોય સદર જમીનો વડીલોપાર્જીત જમીન નથી.સ્વ.ભુલાભાઈએ તેમના હિસ્સાની તમામ મિલ્કતો અંગે કોઈ વ્યવસ્થા કે વહેંચણી કરેલ હોવાનુ ખરુ નથી. મર્હુમ ભુલાભાઈએ વીલથી તમામ મિલ્કતો ડાહીબેનને આપેલ હોવાથી તેમજ જો ભુલાભાઈના મરણ પહેલા ડાહીબેનનુ મરણ થાય તો જણાવેલ વાદી પૌત્રોને લાભાર્થી દર્શાવેલ અને જો ભુલાભાઈ પહેલા મરણ પામે તો ડાહીબેનને સમગ્ર મિલ્કત પ્રાપ્ત થાય.રેવન્યુ પ્રકરણોમાં પ્રથમ નોંધ નં.૮૩૫ રદ કરવામાં આવેલ અને ત્યારબાદ નાયબ કલેકટરે નોંધ નં.૮૪૮ વારસાઈ નોંધ રદ કરેલ. સ્વ.ભુલાભાઈએ ૧૯૯૬માં જે વીલ કરેલ તે વીલમાં ડાહીબેનને તમામ મિલ્કતોની માલિક બનાવેલ તે રીતે હિન્દુ કાયદા રીતે ડાહીબેન સમગ્ર મિલ્કતની માલિક થાય. સ્વ.ડાહીબેનએ કાયદેસર પ્રતિવાદી નં.૨ થી ૪ના લાભમાં વીલ કરી આપેલ વાદીએ વીલને પડકારેલ ન હોય વીલને ખોટુ ઠરાવેલ ન હોય વીલનો અમલ થયેલ હોવાનુ માની શકાય. વધુમાં બ્લોક નં.૧૨૯ પૈકી ૪ વાળી જમીન અંગે પ્રતિવાદીએ કોઈ વીલ કરાવેલ નથી. સ્વ.ડાહીબેનના વીલના આધારે પ્રતિવાદી નં.૨ થી ૪ ના નામે નોંધ નં.૧૬૨૫થી દાખલ થયેલ જેની સામે વાદીએ વાંધો લીધેલ તે રદ થયેલ જેની ઉપર નાયબ કલેકટરમાં અપીલ દાખલ કરેલ તે રદ થયેલ તેવી જ રીતે વીલના આધારે નોંધ નં.૧૩૯૩ થી પ્રતિવાદી નં.૨ થી ૪ ના નામ દાખલ થયેલ. આરટીએસ અપીલ પણ રદ થયેલ.દાવાના પક્ષકારો ભુલાભાઈના સીધી લીટીના વારસો હોવા બાબતે તકરાર નથી. પરંતુ સ્વ ભુલાભાઈને તેમના પિતા તરફથી વારસાઈમા સદર જમીનો મળેલ હોવાનુ તેમજ સંયુકત હિન્દુ કુટુંબની હોવાનુ અને સ્વ.ભુલાભાઈએ વડીલોપાર્જીત ખેતીની જમીનોની ઉપજમાથી અન્ય જમીન ખરીદ કરેલાનુ કબુલ નથી. ખરી હકીકતમાં પેલાડ બુહારી બ્લોક નં.૧૬,૧૯,૧૩૯,૧૭૯,૨૦૪ વાળી જમીનો વડીલોપાર્જીત છે. તમામ મિલ્કતો વડીલોપાર્જીત હોવાનુ ખરુ નથી.સને ૧૯૮૫ની સાલમાં વહેંચણ થઈ ગયેલ અને તે મુજબ પોતપોતાના હિસ્સે જમીનો હિસ્સેદારોના કબ્જા ભોગવટામાં આવેલ તેમજ અન્ય મિલ્કતો સ્વપાર્જીત છે તે કાયદેસરના વીલથી પ્રતિવાદીને મળેલ છે. રેવન્યુ પ્રકરણોમાં વીલને કાયદેસર માનવામાં આવેલ છે. વાદીએ સદર દાવો ૩૨ વર્ષ બાદ દાખલ કરેલ હોય વાદીના દાવાને ડીલે લેચીસનો

બાધ નડતો હોય સદર મનાઈ અરજી રદ કરવા અરજ ગુજારેલ છે. વધુમાં આંક–૩૧ થી વાદી તરફે રજુ રાખેલ કાઉન્ટર એફિડેવીટ જોતા તેમા પ્રતિવાદીના જવાબની હકીકતને ઈન્કાર કરેલ છે.

::પક્ષકારો ધ્વારા તેમના પક્ષ નીવેદનના સંદર્ભ માં રજુ કરેલ દસ્તાવેજો::

(૩) વધુમાં વાદી તર્ફે રજુ રાખેલ દસ્તાવેજી પુરાવા જોતા નિ.૩/૧ થી નિ.૩/૩૩ સુધીના દસ્તાવેજી પુરાવા રજુ રાખેલ છે. જેમા નિ.૩/૧થી ફેરફાર નોંધ નં.૧૧૨ રજુ રાખેલ છે. જે જોતા સદર નોંધ તા.૧ ૫/૧૦/૧૯૩૧ ના રોજ પાડવામા આવેલ છે જે ભીખાભાઈ ગોવનભાઈ તા.૧૮/૧૦/૧૯૨૮ના રોજ ગુજરી જતા મરનારના વારસ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનુ નામ દાખલ કર્યાની નોંધ છે. સદર નોંધ સર્વે નંબર ૯/૧, ૯/૪, ૫૯/૧, ૭૪/૧, ૮૦/૧, ૮૧/૧, ૮૧/૩, ૮૯/૩, ૯૭/૬, ૧૧૭/૩ એમ કુલ દસ સર્વે નંબરોમા સદર નોંધ થયેલ છે. નિ.૩/૨ થી નોંધ નંબર વંચાતુ નથી તે તા.૭/૧૦/૪૪ની નોંધ રજુ રાખેલ છે. જે નોંધ મુજબ ભીલાભાઈ ભીખાભાઈએ ડાહયાભાઈ રઘુનાથભાઈ પાસેથી રૂ.૭૦૦ના અવેજ બદલ બ્લોક/સર્વે નંબર ૨૦૦, ૧૯૬/૧, ૧૯૬/૨ વાળી મિલ્કત વેચાણ લીધેલ છે. નિ.૩/૩ થી નોંધ નંબર ૬૦૫ રજુ રાખેલ છે. જે નોંધ તા.૧૯/૧૧/૧૯૫૩ના રોજની છે. જે મોઢાના કરારથી લીધેલાની નોંધ છે. જે ભીલાભાઈ ભીખાભાઈએ વેચાણ લીધેલ. જે સર્વે નંબરો ૧૯૫/૧ , ૧૯૫/૪, ૧૯૫/૨, ૧૯૫/૩, ૧૯૫/૫ ના સર્વે નંબરમા વેચાણ લીધેલ તેની નોંધ છે. નિ.૩/૪થી કલેકટર તાપી નાઓએ આરટીએસ એકટ કેસ નંબર ૯/૨૦૧૫ના કામે કરેલ હુકમની પ્રમાણિત નકલ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ વારસાઈનો હુકમ રદ કરેલ છે. નિ.૩/૬થી મામલતદાર વ્યારાનાઓએ તકરારી કેસ નંબર ૨/૨૦૦૫ ના કામે કરેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ વસીયતનામા અંગે પ્રોબેટ મેળવેલ ન હોય તેના આધારે પડેલ નોંધ રદ કરતો હુકમ છે. એટલે કે વારસદારોના વારસાઈ અંગેનો હુકમ છે. નિ.૩/૯ થી ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈના વીલની નકલ રજુ રાખેલ છે. જે વીલથી ઈશ્વરભાઈ પોતાના હિસ્સાની મિલ્કતો મોહનભાઈ ભુલાભાઈને આપવા વીલ કરેલ છે. નિ.૩/૧૦ જોતા તે નોંધ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈએ હીરાભાઈ રામાભાઈ પાસેથી વેચાણથી સર્વે નંબર ૯૬ પૈકીની જમીન વેચાણ લીધેલ તે બાબતની નોંધ છે. નિ.૩/૧૧ થી તા.૩૧.૦૯.૧૯ ના રોજ પાડવામાં આવેલ નોંધ નં. ૮૭૩ રજુ રાખેલી છે. જે નોંધ કૌટુબીક કરારથી વેચાણ અંગેની નોંધ છે. તેમાં બ્લોક નં. ૩૫૭ મોજે પેલાડ બુહારી વાળી મીલકતમાં થયેલ વહેચણી અંગેની નોંધ છે. જે મુજબ નગીનભાઈ ભુલાભાઈ , મોહનભાઈ ભુલાભાઈ, ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈના નામો દાખલ થયેલ છ. નિ.૩/૧૨ થી નોંધ નં. ૯૭૨ રજુ રાખેલ છે.

જે જોતાં નોંધ નં. ૮૭૩ રદ કરતો હુકમ છે તેની નોંધ કરવામાં આવેલ છે એટલે કે સદર નોંધથી નોંધ નંબર ૮૭૩ રદ કરેલ છે. નિ.૩/૧૩ થી નોંધ નં. પ૨પ રજુ રાખેલ છે જે જમીનના બ્લોક વિભાજન બાબતની નોંધ છે તે નોંધ બાગલપુરના બ્લોક નં. ૧૨૯ ના સંબંધે કરેલ છે. નિ.૩/૧૪ થી નોંધ નં. ૮૩પ રજુ રાખેલ છે. જેમાં વીલના આધારે બ્લોક / સર્વે નં. ૧૩૭ , ૧૨૯ મોજે બાગલપુર વાળી જમીનો ડાહીબેન ભુલાભાઈના નામે વીલથી દાખલ કરેલ છે જેની સામે વાંધો આવતાં જે નોંધ રદ થયેલાના શેરો છે. નિ.૩/૧પ થી નોંધ નં. ૯૪૧ રજુ રાખેલ છે. જે ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈ નાઓ એ મોહનભાઈ ભુલાભાઈની તરફણેમાં કરેલ વીલથી ૧૨૯ પૈકી ૧, ૧૩૭ મુજબ બાગલપુર વાળી મીલકત વીલથી આપેલ હોવાની નોંધ છે. જે નોંધ તલાટી રૂબરૂના પેઢીનામાં તથા પંચકયાસ રજુ થયેલ ન હોય તથા તમામ પક્ષકારોની ૧૩પ ડી ને નોટીસ બજાવવામાં આવેલ ન હોય જેથી રદ થયેલ છે. નિ.૩/૧૬ થી નોંધ નં. ૧૨૮૧ રજુ રાખેલ છે. જે નોંધ મુજબ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈ પેલાડ બુહારી મુકામે તા.૧૯–૦૭–૯૭ ના રોજ મૈયત થયેલ છે. આમ, તા.૧૧.૧૨.૯૬ ના વીલના આધારે મોજે પેલાડ બુહારી ના બ્લોક / સર્વે નં. ૩પ૬ માં ડાહીબેનનું નામ દાખલ કરેલાની નોંધ છે. નિ.૩/૧૭ થી મોજે પેલાડ બુહારી બ્લોક નં. ૧૧૩ વાળી જમીનમાં ઉપરોકત વીલના આધારે ડાહીબેન ભુલાભાઈનું દાખલ કરેલાની નોંધ છે. નિ.૩/૧૮ થી નોધં નં. ૧૨૯૪ કે જે મોજે ગાંગપુર ના બ્લોક / સર્વે નં. ૩૭૩ વાળી જમીનમાં ભીખાભાઈ ભુલાભાઈના સીધી લીટીના વારસદાર તરીકે (૧) ડાહીબેન ભુલાભાઈ (૨) નગીનભાઈ ભુલાભાઈ (૩) વજયાબેન ભુલાભાઈ (૪) પદમાબેન ભુલાભાઈ (પ) મોહનભાઈ ભુલાભાઈ (૬) ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈના નામો વારસાઈ હકકે દાખલ થયેલ છે. નિ.૩/૧૯ થી નોંધ નં. ૧૨૯૬ મોજે બાગલપુર તરીકે વ્યારા ના બ્લોક નં. ૩૭૩ વાળી જમીનમાં વીલના આધારે ડાહીબેનનું નામ દાખલ થયેલ હોવાની નોંધ છે. નિ.૩/૨૦ થી મોજે પેલાડ બુહારીના બ્લોક /સર્વે નં. ૧૧૩, ૩પ૬ વાળી જમીનમાં તા.૧૩.૧.૨૦૧૩ ના રોજ મરણ ગયેલ ડાહીબેને તેમની હયાતીમાં તા.૨૪.૬.૨૦૧૦ ના રોજ વીલ થી સદર મીલકત (૧) યજ્ઞેશકુમાર મોહનભાઈ (૨) નૈનષકુમાર મોહનભાઈ (૩) મનુબેન મોહનભાઈ નાઓ ને આપેલ તે મતલબની નોંધ છે. નિ.૩/૨૧ થી મોજે પેલાડ બુહારીના સર્વે / બ્લોક નં. ૧૧૩ , ૩પ૬ વાળી જમીનમાં મનુબેન મોહનભાઈ નાઓએ દેનાબેંક બુહારી શાખામાંથી અંકે રૂપિયા દસ લાખ પુરા નુ ધીરાણ મેળવેલ તેના બોજાની નોંધ છે. નિ.૩/૨૨ થી મોજે પેલાડ બુહારી ના બ્લોક / સર્વે નં. ૧૧૩, ૩પ૬ વાળી જમીનમાં યજ્ઞેશકુમાર મોહનભાઈ પટેલ વગેરેના નામો સંયુકત રીતે ચાલતાં હોય તે બાબતનો નાયબ કલેકટશ્રી વ્યારાનાઓના

હુકમ સામે કલેકટર વ્યારાનાઓએ હુકમ કરેલ છે. નિ.૩/૨૩ થી મોજે પેલાડ બુહારી ના બ્લોક / સર્વે નં. ૧૧૩ , ૩૫૬ વાળી જમીનમાં મામલતદાર, વાલોડનાઓનો હુકમ નાયબ કલેકટરશ્રી નાઓએ કાયમ રાખેલ તે બાબતની નોંધ છે. નિ.૩/૨૪ થી નોંધ નં. ૧૪૭૨ રજુ થયેલ છે. જે નોંધ મોજે ગાંગપુર બ્લોક નં. ૩૭૩ વાળી જમીન બાબતે ભુલાભાઈ ભીખાભાઈ, ડાહીબેન ભુલાભાઈ માલીક ઠરાવેલ અને ડાહીબેન ભુલાભાઈની હયાતી બાબતે જયેશભાઈ નગીનભાઈ, અલ્કેશભાઈ નગનીભાઈ, વિરલભાઈ ઈશ્વરભાઈ, કીર્તીભાઈ ઈશ્વરભાઈનાઓને માલીક ઠરાવેલ તે વીલ બાબતેની નોંધ છે. નિ.૩/૨૫ થી મોજે ગાંગપુરની નોંધ નં. ૧૫૫૦ રજુ થયેલ છે. જે નોંધ નં. ૩૭૩ વાળી જમીનમાં મૈયત ડાહીબેનનું નામ ચાલતું હોય તે તેમના વીલના આધારે યજ્ઞેશભાલ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મહોનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈ ને માલીક ઠરાવેલ તે બાબતેની નોંધ છે. જે નોંધ નં. ૧૬૨૫ છે. નિ.૩/૨૭ થી મોજે બાગલપુર ના બ્લોક નં. ૧૩૭, ૧૨૯ પૈકી ૧ વાળી જમીનમાં મૈયત ભુલાભાઈ મરણ જતાં પેઢીનામા મુજબ તેમની સીધી લીટીના વારસોના નામો દાખલ થયેલાની નોંધ છે. જે નોંધ નં. ૮૪૮ ની છે. સદર નોંધ થી (૧) ડાહીબેન ભુલાભાઈ (૨) નૈનેષભાઈ ભુલાભાઈ વજીયાબેન ભુલાભાઈ (૪) પદમાબેન ભુલાભઈી (૫) મોહનભાઈ ભુલાભાઈ (૬) ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈના નામો દાખલ થયેલ છે. નિ.૩/૨૮ થી મોજે બાગલપુરના ખાતા નં. ૬૬ ની જમીનની ખાતા વાહી રજુ રાખેલ છે. જેમાં ડાહીબેન ભુલાભાઈ, નગીનભાઈ ભુલાભાઈ, વજયાબેન ભુલાભાઈ, પદમાબેન ભુલાભાઈ અને ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈ ના નામો કબજેદાર તરીકે દર્શાવેલ છે. નિ.૩/૨૯ થી મોજે પેલાડ બુહારી ના ખાતા નં. ૭૬ ની જમીન ખાતાવહી રજુ રાખેલ છે. જેમહાં બ્લોક / સર્વે નં. ૧૬, ૧૯, ૧૩૯, ૧૭૯, ૨૦૪ વાળી જમીન સંકળાયેલ છે. જેમાં કબજેદારમાં ભુલાભાઈ નું નામ છે. નિ.૩/૩૦ થી મોજે પેલાડ બુહારીના ખાતા નં. ૧૮૧ ની જમીનની ખાતાવહી રજુ રાખેલ છે. જેમાં કબજેદારમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈનાઓના નામદ ચાલી આવેલ છે. જે બ્લોક / સર્વે નં. ૧૧૩ વાળી જમીન છે. નિ.૩/૩૧ થી મોજે પેલાડ બુહારીની ખાતા નં. ૧૮૨ ની જમીનની ખાતાવહી રજુ રોખલ છે. જેમાં બ્લોક / સર્વે નં. ૩૫૬ વાળી જમીનમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈનાઓના નામો આવેલ છે. નિ.૩/૩૨ થી મોજે ગાંગપુરના ખાતા નં. ૨૨૯ ના બ્લોક / સર્વે નં. વાળી જમીન માં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈ નાઓના કબજેદાર તરીકે નામો આવેલ છે. નિ.૩/૩૩ થી બ્લોક / સર્વે નં. ૧૨૯ પૈકી ૧ વાળી

જમીનમાં કબજેદાર તરીકે ડાહીબેન ભુલાભાઈ, નગીનભાઈ ભુલાભાઈ, વજયાબેન ભુલાભાઈ , પદમાબેન ભુલાભાઈ , મોહનભાઈ ભુલાભાઈ અને ઈશ્વરભાઈનાઓના નામો ચાલી આવેલ છે.

(૪) વધુમાં, આંક–૨૫ ના લીસ્ટ થી પ્રતિવાદી તરફે પુરાવા રજુ રાખેલ છે. જેમાં નિ.૨૫/૧ થી બ્લોક / સર્વે નં. ૩૫૬ ના ૭/૧૨ ના ઉતારાની નલક રજુ છે જેમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈના નામો ચાલે છે. નિ.૨૫/૨ થી મોજે પેલાડ બુહારી ના ખાતા નં. ૧૮૨ ની પ્રમાણિત નકલ રજુ રાખેલ છે. જેમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈરજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૩ થી બ્લોક / સર્વે નં. ૧૧૩ ની ૭/૧૨ ના ઉતારાની નલક રજુ રાખેલ છે. જેમાં કબજેદારમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈ નાઓના નામો ચાલી આવેલ છે. નિ.૨૮/૪ થી પેલાડ બુહારીના ખાતા નં. ૧૮૧ બ્લોક / સર્વે નં. ૧૧૩ ની જમીનની ખાતાવહી રજુ રાખેલ છે. જેમાં કબજેદારમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈનાઓના નામો ચાલી આવેલ છે. નિ.૨૮/૫ થી બ્લોક / સર્વે નં. ૧૬, ૧૯, ૧ ૩૯, ૧૭૯, ૨૦૪ ના પેલાડ બુહારીના ૭/૧૨ ની નકલ રજુ રાખેલ છે. જેમાં ભુલાભાઈ ભીખાભાઈ નું નામ કબજેદાર માં દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૬ થી મોજે પેલાડ બુહારી ના ખાતા નં. ૭૬ ની જમીનની ખાતાવહી રજુ રાખેલ છે. જેમાં ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનું નામ દર્શાવેલ છે અને બ્લોક / સર્વે નંબર માં ઉપરોકત નંબરો દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૭ થી બ્લોક / સર્વે નં. ૩૭૩ મોજે ગાંગપુર ની ૭/૧૨ ની નકલ રજુ રાખેલ છે. જેમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈનાઓના નામો ચાલી આવેલ છે. નિ.૨૫/૮ થી મોજે ગાંગપુરના ખાતા નં. ૨૨૯ ના બ્લોક / સર્વે નં. ૩૭૩ ની નકલ રજુ રાખેલ છે. જેમાં યજ્ઞેશભાઈ મોહનભાઈ, નૈનેષભાઈ મોહનભાઈ, મનુબેન મોહનભાઈનાઓના નામો ચાલી આવેલ છે. નિ.૨૫/૯ થી બ્લોક / સર્વે નં. ૧૨૯ પૈકી ૧ ના ૭/૧૨ ની નકલ રજુ રાખેલ છે. જેમાં ડાહીબેન ભુલાભાઈ, નગીનભાઈ ભુલાભાઈ, વજયાબેન ભુલાભાઈ પદમાબેન ભુલાભાઈ, મોહનભાઈ ભુલાભાઈ અને ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈ નાઓના નામો ચાલી આવેલ છે. નિ.૨૫/૧૦ થી મોજે બાગલપુરના ખાતા નં. ૬૬ ની જમીનની ખાતાવહી રજુ રાખેલ છે. જેમાં ઉપરોકત વ્યકિતઓના નામો કબજેદારમાં દર્શાવેલ છે અને જે ખાતાવહીમાં બ્લોક / સર્વે નં. ૧૨૯ પૈકી ૧ અને ૧૩૭ દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૧૧ થી નોંધ નં. ૨૮૫ ની નકલ રજુ રાખેલ છે જે નોંધ મોજે પેલાડ બુહારીના સર્વે નં. ૧૯૬/૧, ૧૯૬/૨, ૨૦૦ બાબતેની છે. તે નોંધ મુજબ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈએ ડાહયાભાઈ

રઘુનાથભાઈ પાસેથી સદર જમીન વેચાણ રાખેલાની નોંધ છે. એટલે કે સદર જમીન ભુલાભાઈની સ્વપાર્જીત મીલકત હોવાનું પ્રતિવાદીએ દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૧૨ થી નોંધ નં. ૬૦૫ ની નકલ રજુ રાખેલ છે. જે નોંધ મોજે પેલાડ બુહારી ના સર્વે નં. ૧૯૫/૧ થી ૧૯૫/૫ વાળી જમીનોમાં મોઢાના કરારથી શાહ રતીલાલનાઓ પાસેથી ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનાઓએ સદર વેચાણ રાખેલ હોવાની છે. એટલ ે કે સદર જમીન ભુલાભાઈની સ્વપાર્જીત મીલકત હોવાનું પ્રતિવાદીએ દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૧૩ થી મોજે ગાંગપુરની નોંધ નં. ૨૮૩ રજુ રાખેલ છે. જે નોંધ ટેનન્સી એકટની કલમ–૩૨ મુજબ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનું નામ દાખલ કર્યાની નોંધ છે. જેમાં સર્વે નં. ૩૩ છે કે ૩૩૯ તે સ્પષ્ટ રીતે વંચાતુ નથી. નિ.૨૫/૧૪ થી મોજે બાગલપુરના સર્વે નં. ૯૭ ની નોંધ નં. ૩૩ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ મોતીચંદ સુરચંદનાઓ પાવરદાર પ્રેમચંદ પાસેથી ભુલાભાઈએ સદર સર્વે નં. ૯૭ વાળી જમીન વેચાણ લીધેલ તે અંગેની નોંધ છે. એટલે કે સદર જમીન ભુલાભાઈની સ્વપાર્જીત મીલકત હોવાનું પ્ર તિવાદીએ દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૧૪ થી નોંધ નં. ૩૭૯ રજુ રાખેલ છે. જે મોજે બાગલપુર ના સર્વે નં. ૯૬ પૈકી ૧ ની જમીનમાં ભુલાભાઈ ભીખાભાઈ, હીરાભાઈ રામાભાઈનાઓના કુલ મુખ્યત્યાર કેશવભાઈ પાસ ેથી સદર જમીન વેચાણ લીધેલ તે બાબતેની નોંધ છે. નિ.૨૫/૧૫ થી નોંધ નં. ૫૨૫ ની નકલ રજુર રાખેલ છે. જે નોંધ જમીનમાં બ્લોક વિભાજન બાબતેની છે. જે મોજ બાગલપુર ના બ્લોક નં. ૧૨૯ વાળી જમીનમાં મે.નાયબ કલેકટરશ્રી વ્યારાનાઓના હુકમથી જમીનો બ્લોક વિભાજન કરેલ તે બાબતેની નોંધ છે. જે નોંધ થી મોજે બાગલપુર બ્લોક નં. ૧૨૯ પૈકી (૧) માં નગીનભાઈ ભુલાભાઈ, ૧૨૯ પૈકી (૨) માં મોહનભાઈ ભુલાભાઈ , ૧૨૯ પૈકી (૩) માં ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈ અને ૧૨૯ પૈકી (૪) માં ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનાઓના નામો દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૧૬ થી વેચાણ દસ્તાવેજ નં. ૪૨૪/૨૦૦૩ રજુ થયેલ છે. જે મુજબ ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈનાએ મોજે બાગલપુરના ૧૨૯ પૈકી તેમનો હીસ્સે આવેલ જમીન રોહીતભાઈ જીવણભાઈ અને ભરતભાઈ જીવણભાઈનાઓને વેચાણ આપેલ તેનો વેચાણ દસ્તાવેજ રજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૧૭ થી નોંધ નં. ૮૦૧ તા.૨૮.૭.૨૦૦૩ ના રોજ ની રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ સદર વેચાણ દસ્તાવેજ આધારે રોહીતભાઈ જીવણભાઈ અને ભરતભાઈ જીવણભાઈનુ નામ બ્લોક / સર્વે નં. ૧૨૯ પૈકી ના ઈશ્વરભાઈના હીસ્સે અવેલ જમીનમાં દાખલ થયેલ છે. નિ.૨૫/૧૮ થી મોજે બાગલપુર બ્લોક / સર્વે નં. ૧૪૫ થી કે જુનો બ્લોક નં. ૧૨૯ પૈકી ૪ છે તે જમીનમાં રોહીતભાઈ જીવણભાઈ અને ભરતભાઈ જીવણભાઈ ના નામો ચાલી આવેલ છે. નિ.૨૫/૧૯ માં મોજે બાગલપુરના ખાતા નં. ૧ ૬૯, બ્લોક / સર્વે નં. ૧૪૫ ના જમીની ખાતાવહી રજુ રાખેલ છે. જેમાં કબજેદાર માં રોહીતભઈ

જીવણભાઈ અને ભરતભાઈ જીવણભાઈના નામો ચાલે છે. એટલે કે સદર જમીન ઈશ્વરભાઈનાઓએ ત્રાહીત વ્યકિતને વેચાણ દસ્તાવેજથી વેચાણ આપેલ હોવાનું જણાય આવે છે. નિ.૨૫/૨૦ થી ૨૫/૨૨ સુધી પેલાડ બુહારી , ગાંગપુર, બાગલપુર ની જંત્રી દર્શાવતનુ પત્રક રજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૨૪ થી મામલતદાર વાલોડ માં તકરારી કેસ નં. ૪૨/૩૨ ના કામે થયેલ હુકમનો જાણ કરતી નકલ રજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૨૪ થી મામલતદાર વ્યારા દવાા વાદીની વાંધા અરજી નામંજુર કરેલ તે અંગેની આર.ટી.એસ. કેસ નં. ૯/૨૦૧૩ ની કામે થયેલ હુકમ છે. નિ.૨૫/૨૫ થી કલેકટરશ્રી વ્યારાનાઓ દવારા આર.ટી.એસ. રીવીઝન કેસ નં. ૩૨/૧૩ ના કામે થયેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૨૬ થી નાયબ કલેકટરશ્રી વ્યારા દવાાર આર.ટી.એસ. અપીલ નં. ૧૮/૨૦૧૩ ના કામે થયેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ ફેરફાર નોંધ નં. ૧૨૮૧ તથા ૧૨૮૪ કાયમ રાખવાનો હુકમ કરેલ છે. નિ.૨૫/૨૭ થી કલેકટરશ્રી તાપી નાઓ દવારા આર.ટી.એસ. રીવીઝન કેસ નં. ૯/૨૦૧૫ ના કામે કરેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. જેમાં આર.ટી.એસ. અપીલ નં. ૧૮/૧૩ ના કામે થયેલ હુકમ કાયમ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૨૮ થી નાયબ કલેકટરશ્રી વ્યારાનાઓની કોર્ટ માં આર.ટી.એસ. અપીલ નં. ૧૦/૧૪ ના કામે થયેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ ફેરફાર નોંધ નં. ૧૩૯૩ પ્રમાણીત કરતા હુકમની કરેલ છે. નિ.૨૫/૨૯ થી નાયબ કલેકટરશ્રી વ્યારાની કોર્ટ માં આર.ટી.એસ. અપીલ નં. ૮૬/૧૪ ના કામે થયેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ નોંધ નં. ૧૬૨૫ કાયમ રાખેલ છે.. નિ.૨૫/૩૦ અને ૨૫/૩૧ થી આર.ટી.એસ. અપીલ નં. ૧૪૫/૧૫ અને ૧૪૮ /૧૫ ના કામે નાયબ કલેકટરશ્રી વ્યારા દવારા ઢીલ અરજી મંજુર કરતો હુકમ કરેલ છે. નિ.૨૫/૩૨ થી આર.ટી.એસ. અપીલ નં. ૧૪૮/૧૫ ના કામે થયેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. જેમાં નોંધ નં. ૮૪૮ એ બ્લોક નં. ૧૨૯ પૈકી (૧) પુરતો રદ કરવામાં આવેલ છે. નિ.૨૫/૩૩ થી આર.ટી.એસ. અપીલ નં. ૧૪૫/૧૫ ના કામે થયેલ હુકમ રજુ રાખેલ છે. જેમાં નોંધ નં. ૮૩૫ માં મોજે બાગલુપર ના બ્લોક ન. ૧૨૯ પૈકી (૧) પુરતો રજુ કરવામાં આવેલ છે. નિ.૨૫/૩૪ થી પુલના બાંધકામ માટે બ્લોક નં. ૩૫૬ વાળી જમીનની પશ્ચિમમાં આવેલ કોતરમાંથી પેલાડ બુહારીમાંથી પસાર થતાં રસ્તો આવેલ જમીનને દાનમાં આપેલ તે બાબતનો સ્ટેમ્પ પેપર થયેલ લખાણ રજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૩૫ થી કાર્યપાલક ઈજનેર દવારા અધીક ઈજનેર સુરતનાઓને લખેલ પત્ર રજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૩૬ થી તા.૧.૧.૧૯૭૬ ના વર્તમાનપત્ર માં આપેલ જાહેર નોટીસ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈ એ મોજે પેલાડ બુહારી બાગલપુર માં આવેલ જમીનના તથા બુહારીમાં ઘરો પોતાની સ્વતંત્ર માલીકીના હોવાનું અને તેમાં નગીનભાઈ ભુલાનો કોઈ હકક હીસ્સો ન હોવાનું

તે બાબતની જાહેરાત કરતી નોટીસ છે. નિ.૨૫/૩૭ થી નાયબ કલેકટરશ્રી વ્યારા દવારા મનુબેન મોહનભાઈને બ્લોક નં. ૧૧૩ તથા ૩૫૬ વાળી જમીનમાં નોંધ કરવા બાબતે ફેરફાર નોંધ નં. ૧૩૯૩ થયેલ હોવા બાબતેની જાણ કરતો પત્ર છે. નિ.૨૫/૩૮ થી અલ્કેશભાઈ નગનીભાઈ પટેલનાઓએ મામલતદાર વ્યારાનાઓએ આપેલ વાંધા અરજી રજુ રાખેલ છે. નિ.૨૫/૩૯ થી મોજે પેલાડ બુહારી ની જમીનમાં આકરણી બાબતેના પત્રકની નકલ રજુ રાખેલ છે. જેમાં પેલાડ બુહારીની મીલકત નંબર ૩૭ માં ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનુ નામ દર્શાવેલ છે. નિ.૨૫/૪૦ થી મોજે પેલાડ બુહારી, ફેરફાર નોંધ નં. ૭૭૨ રજુ રાખેલ છે. જે મુજબ બ્લોક / સર્વે નં. ૬૪ /૩ તથા ૧૩૯ વાળી જમીન મુળચંદભાઈ એ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનાઓના નામે કોર્ટ હુકમ થી કરી આપેલ અને ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનુ નામ દાખલ થયેલી તે બાબતની નોંધ છે.

<u>::અરજીના સંદર્ભ માં પક્ષકારોના વિ.વ.શ્રીઓની દલીલો::</u>

(૫) વાદી તર્ફે વિ.વ.શ્રીએ પોતાની દલીલમાં એવી રજુઆત કરેલ છે કે,વીલના આધારે પ્રતિવાદીનું નામ ચડેલ છે.વીલ સાચું છે કે ખોટું તે દાવાના નિર્ણય વખતે નકકી થઈ શકે તેમ છે. સદર મિલ્કતો પ્ર તિવાદીની સ્વપાર્જિત મિલ્કતો છે તેવું નથી.પ્રતિવાદી વીલથી મિલ્કતના માલિક થયેલાનું જણાવે છે. સદર તમામ મિલ્કતો વાદીના દાદાની છે અને તેઓ મોહનભાઈને એટલે કે હાલના પ્ર તિવાદીને કંઈ આપવા માંગતા ન હોય તેવો તેણે વીલમાં ઉલ્લેખ કરેલ છે. એટલે પ્રતિવાદી નં.૧ સાથે ભુલાભાઈ ભીખાભાઈને કોઈ સંબંઘ રાખવો ન હતો તેમ વીલથી જણાય છે.ત્યાર બાદ ડાહીબેને પૌત્રોના હકકમાં વીલ કરેલ છે.જો મનાઈ હુકમ આપવામાં ન આવે તો, મિલ્કતોનું ટ્રાન્સફર થવાના કારણે વધુ દાવાદુવી સદર મિલ્કતના સંદર્ભે થવાનો સંભવ રહે છે જેથી પણ મિલ્કતોનું હસ્તાંતર ણ કરે કરાવે નહી તે બાબતની દાદ આપવી ન્યાયોચીત જણાય છે. વધુમાં વાદીએ કબજાની કોઈ દાદ માંગેલ નથી. વાદીએ વીલને પડકારેલ છે.જેથી તે અંગેનો નિર્ણય જયાં સુધી ન થાય ત્યાં સુધી સદર મિલ્કતોની યથાવત પરિસ્થિતી જાળવી રાખવાનો હુકમ કરવો ન્યાયોચીત જણાય છે. જેથી વાદીએ માંગેલ દાદ મંજુર કરવા અરજ ગુજારેલ છે.

(૬) વધુમાં પ્રતિવાદી તર્ફે વિ.વ.શ્રીએ પોતાની રજુઆતમાં એવી દલીલ કરેલ છે કે,પ્રતિવાદી નં.૧ થી ૪ નાઓ મોહનભાઈ ભુલાભાઈ તેમજ મોહનભાઈ ભુલાભાઈના વારસો છે,વાદીએ હાલનો દાવો વારસાઈ હકકથી જાહેરાત તથા કાયમી મનાઈ માટે કરેલ છે. તમામ મિલ્કતો વડીલો પાર્જિત મિલ્કત

નથી.મુળ પુરુષ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનાઓના કુલ –૬ વારસદારો છે. જેમાં ડાહીબેન ભુલા,નગીનભાઈ ભુલાભાઈ,ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈ,વજીયાબેન ભુલાભાઈ,પદમાબેન ભુલાભાઈ અને મોહનભાઈ ભુલાભાઈ છે.જેમાંથી વાદી નં.૧ નગીનભાઈ ભુલાભાઈ ,ભુલાભાઈની હયાતીમાં અલગ થઈ ગયેલ જે બાબતની પેપર નોટીસ નિ.૨૫/૩૬ થી રજુ રાખેલ છે.જે નોટીસ ભુલાભાઈએ નગીનભાઈને અલગ કરેલ તે બાબતની તા.૧/૧/૧૯૭૬ ના રોજની નોટીસ છે.સદર મિલ્કતો એ ભુલાભાઈની સ્વપાર્જિત મિલ્કત છે, વડીલો પાર્જિત નથી. ગાંગપુર વાળી જમીન ભુલાભાઈએ વાદીના જન્મ પહેલા ખરીદ કરેલ જેથી વાદી નં.૧ નાઓની મહેનતથી ખરીદ કરેલાની હકીકત ખોટી છે. ભુલાભાઈ ભીખાભાઈએ દરેક પુત્રને પોતાના હિસ્સાની જમીન આપી દીધેલ છે. જે બાબતની નોંધ નિ.૨૫/૧૫ થી થયેલ છે. જે નોંધની સામે આજ દીન સુધી કોઈ રેવન્યું પ્રકરણો થયેલ નથી. એટલે વહેચણનો અમલ થઈ ગયેલ છે. વાદી નં.૨/૧ ના પતિએ પોતાની હયાતીમાં તા.૨૮/૩/૨૦૦૧ ના રોજ ૪૨૪ નંબરના દસ્તાવેજથી મિલ્કત વેચાણ આપેલ આમ,એકબાજુ પોતાનો હિસ્સો હોવાની રજુઆત કરે છે .જયારે બીજી બાજુ પોતાને મળેલ મિલ્કતનું વેચાણ કરેલ છે.વાદીના દાવાને લેન્ડ રેવન્યુ કોર્ટની કલમ–૨૦૩(૬) નો બાધ નડે છે.વધુમાં બ્લોક નં.૩૫૬ વાળી જમીન ભુલાભાઈએ જાતે વેચાણ લીધેલ હોય તેમની સ્વપાર્જીત મિલ્કત છે.વધુમાં મોજે બાગલપુર વાળી જમીન ભુલાભાઈએ ખરીદ કરેલ જેમાં વહેચણ થઈ ગયેલ છે.જે નિ.૧૪/૧ થી રજુ છે.મોજે ગાંગપુરના બ્લોક નં.૩૭૩ વાળી જમીન ભુલાભાઈને ગણોતધારા હેઠળ મળેલ હોય તે તેમની સ્વપાર્જીત મિલ્કત છે. આમ ,તમામ મિલ્કતો ભુલાભાઈની સ્વપાર્જીત મિલ્કતો હતી અને ભુલાભાઈએ વીલ કરેલ છે અને વીલથી સમગ્ર મિલ્કતના માલિક ડાહીબેનને બનાવેલ છે.અને ડાહીબેનને જે મિલ્કત મળેલ તે મિલ્કતના ડાહીબેન હિન્દુ સકશેશન એકટની કલમ–૧૪ મુજબ સંપૂર્ણ માલિક બનેલ છે.અને તમામ દાવાવાળી મિલ્કતો ભુલાભાઈની સ્વપાર્જિત મિલ્કત હોય તેનો યોગ્ય રીતે વહીવટ કરવાનો અધિકાર તેમને રહેલ છે.પ્રતિવાદી નં.૨ થી ૪ ને ડાહીબેને વીલથી મિલ્કતના માલિક બનાવેલ છે. જે ડાહીબેનના વીલની નોંધ પણ રેવન્યુ રેકર્ડમાં થયેલ છે.ડાહીબેનના પ્રતિવાદી નં.૨ થી ૪ ના સંબંધો સારા હોય તેમજ પ્રતિવાદી નં. ૧ સાથે પણ સારા સંબંધ હોય પુલ બનાવવા માટે પ્રતિવાદી નં.૧ અને ડાહીબેને સંયુકતમાં અરજી કરી જમીન દાનમાં આપેલ જે નિ.૨૫/૩૪ થી રજુ છે.વીલ શંકાસ્પદ કે ખોટો હોવા બાબતના કોઈ કારણો દાવા અરજીમાં જણાવેલ નથી.વીલને હાલના તબકકે સાચું અને ખરું માનવું જોઈએ.વીલથી પડેલ ફેરફાર નોંધો સામે વાદીએ લીધેલ વાંધામાં પ્રતિવાદીની તરફેણમાં ચુકાદા આવેલ છે જે નિ.૨૫/૨૩ થી

નિ.૨૫/૩૩ સુધી રજુ રાખેલ છે. આ ચુકાદા પર વાદીએ કોઈ કાર્યવાહી કરેલ ન હોય જેથી બોમ્બે લેન્ડ રેવન્યુ કોડની કલમ–૨૦૩(૬) નો બાધ વાદીને નડે છે. હાલના તબકકે વીલ શંકાસ્પદ આવે તેવા કોઈ કારણો વાદીએ દર્શાવેલ નથી.ડાહીબેનના વીલને મનાઈ અરજીના તબકકે સાચી માનવી જોઈએ.જો મનાઈ આપવામાં આવે તો પ્રતિવાદીના કાયદેસરના કબજામાં તરાપ થાય તેમ છે.નગીનભાઈ અને ઈશ્વરભાઈને બેદખલ કરેલ છે.તેઓએ પોતાનો હિસ્સો વેચાણ કરી દીધેલ છે. પ્રથમ દષ્ટીએ તેઓનો કોઈ હકક હોવાનું જણાય આવતું નથી. મનાઈ આપવાથી પ્રતિવાદીને નુકસાન થાય તેમ છે.જેથી વાદીની મનાઈ અરજી ખર્ચ સહીત રદ કરવા અરજ ગુજારેલ છે.

::કાયદાની જોગવાઈ અને પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંતો::

(૭) હાલની અરજી દિવાની કાયરીતી સંહિતાના હુકમ–૩૯ મુજબ કરવામાં આવેલ છે આ સંજોગોમા કયા કયા સંજોગોમા વચગાળાનો મનાઈહુકમ આપી શકાય તે બાબતની સદર કાયદેસરની જોગવાઈ વંચાણે લેવી જરુરી જણાય છે.

હુકમ : ૩૯ કામચલાઉ મનાઈહુકમ અને વચગાળાના હુકમો કામચલાઉ મનાઈહુકમ:–

નિયમ – ૧. જેમા કામચલાઉ મનાઈ હુકમ આપી શકાય તેવા કેસ : કોઈ પણ દાવામા સોગંદનામાથી અથવા બીજી રીતે એવુ સાબિત થાય કે–

(એ) દાવાનો કોઈ પણ પક્ષકાર દાવામાની કોઈ પણ તકરારી મીલકત વેડફી નાખી કંઈ નુકશાન કરશે અથવા તે કોઈને આપી દેશે અથવા કોઈ હુકમનામાની બજવણીમા તે ગેરવાજબી રીતે વેચાશે એવી દહેશત છે, અથવા (બી) પોતાના લેણદારોને દગો દેવાના ઉદેશથી પ્રતિવાદી પોતાની મીલકત ખસ ેડવાની અથવા તેનો નિકાલ કરી નાખવાની બીક બતાવે છે, અથવા તેમ કરવાનો ઈરાદો રાખે છે, અથવા (સી) દાવામાં તકરારી મીલકત સંબંધમા, વાદીનો કબજો છોડાવી દેવાની અથવા બીજી રીતે વાદીને નુકશાન પહોંચાડવાની પ્રતિવાદી ધમકી આપે છે.

(૮) ત્યારે હુકમ કરીને ન્યાયાલય એવુ કાર્ય થતું અટકાવવા માટે કામચલાઉ મનાઈ હુકમ આપી શકશે અથવા તે દાવાનો નિકાલ થતા સુધી અથવા બીજો હુકમ થતા સુધી, તે મીલકત વેડફાઈ જતી હોય તેને નુકશાન થતુ હોય, તે બીજાને આપી દેવાતી હોય, તે ખસેડાતી હોય તે અથવા તેનો નિકાલ થતો હોય તે બંધ રખાવવા અથવા અટકાવવા માટે, અથવા દાવામાની તકરારી મીલકતના સંબંધમા

વાદીનો કબજો છોડાવી દેવા અથવા અન્યથા નુકશાન પહોંચાડવા માટે, પોતાને યોગ્ય લાગે તેવો બીજો હુકમ કરી શકશે.

(૯) ઉપરોકત કાયદાની જોગવાઈ ઘ્યાને લીઘા બાદ નિર્ણય માટેના કારણોની ચર્ચા કરતા પહેલા કામચલાઉ મનાઈહુકમ અંગેના કેટલાક નામદાર સંર્વ્વોચ અદાલત ના ચુકાદાઓની ચર્ચા કરવી આવશ્યક અને જરૂરી જણાતી હોય તેને અહી રજુ રાખેલ છે.

(૧) નામદાર સંર્વ્વોચ અદાલતે ''**કોલગેટ પામોલીવ ઈન્ડિયા લી . વિ. હીન્દુસ્તાન લીવર લી.** ''ના કેસ માં કે જે એ.આઈ.આર.૧૯૯૯ એસ.સી.૩૧૦૫ માં પ્રસિઘ્ઘ થયેલ છે તેમા નીચે મુજબ ઠરાવેલ છે.

16. In Gujarat Bottling Co. Ltd. v. Coca Cola Co. & Ors.6 this Court however sounded a different note, though however, emphasised the discretionary power in the matter of grant of interlocutory injunction and in paragraph 43 this Court observed :“43. The grant of an interlocutory injunction during the pendency of legal proceedings is a matter requiring the exercise of discretion of the court. While exercising the discretion the court applies the following tests—(i) whether the plaintiff has a prima facie case; (ii) whether the balance of convenience is in favour of the plaintiff; and (iii) whether the plaintiff would suffer an irreparable injury if his prayer for interlocutory injunction is disallowed. The decision whether or not to grant an interlocutory injunction has to be taken at a time when the existence of the legal right assailed by the plaintiff and its alleged violation are both contested and uncertain and remain uncertain till they are established at the trial on evidence. Relief by way of interlocutory injunction is granted to mitigate the risk of injustice to the plaintiff during the period before that uncertainty could be resolved. The object of the interlocutory injunction is to protect the plaintiff against injury by

violation of his right for which he could not be adequately compensated in damages recoverable in the action if the uncertainty were resolved in his favour at the trial. The need for such protection, has, however, to be weighed against the corresponding need of the defendant to be protected against injury resulting from his having been prevented from exercising his own legal rights for which he could not be adequately compensated. The court must weigh one need against another and determine where the "balance of convenience" lies. (see : Wander Ltd. v. Antox India (P) Ltd. (1990 (Supp.) SCC at pp. 731-32.) In order to protect the defendant while granting an interlocutory injunction in his favour the court can require the plaintiff to furnish an undertaking so that the defendant can be adequately compensated if the uncertainty were resolved in his favour at the trial".

19. We, however, think it fit to note herein below certain specific considerations in the matter of grant of interlocutory injunction, the basic being-non-expression of opinion as to the merits of the matter by the Court, since the issue of grant of injunction usually, is at the earliest possible stage so far as the time frame is concerned. The other considerations which ought to weigh with the Court hearing the application or petition for the grant of injunctions are as below :—(i) Extent of damages being an adequate remedy; (ii) Protect the plaintiff's interest for violation of his rights though however having regard to the injury that may be suffered by the defendants by reason therefor; (iii) The court while dealing with the matter ought not to ignore the factum of strength of one party's case being stronger than the others;(iv) No fixed rules or notions ought to be had in the matter of grant of injunction but on the

facts and circumstances of each case - the relief being kept flexible;(v) The issue is to be looked from the point of view as to whether on refusal of the injunction the plaintiff would suffer irreparable loss and injury keeping in view the strength of the parties case; (vi) Balance of convenience or inconvenience ought to be considered as an important requirement even if there is a serious question or prima facie case in support of the grant; (vii) Whether the grant or refusal of injunction will adversely affect the interest of general public which can or cannot be compensated otherwise.

(૨)નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે **''દલપતકુમાર વિ. પ્રહલાદસીંઘ''** ના કેસ માં કે જે એ.આઈ.આર.૧૯૯૩ એસ.સી.૨૭૬ માં પ્રસિધ્ધ થયેલ છે તેમા નીચે મુજબ ઠરાવેલ છે.

4. Order 39, Rule 1(c) provides that temporary injunction may be granted where, in any suit, it is proved by the affidavit or otherwise, that the defendant threatens to dispossess the plaintiff or otherwise cause injury to the plaintiff in relation to any property in dispute in the suit, the court may by order grant a temporary injunction to restrain such act or make such other order for the purpose of staying and preventing .... or dispossession of the plaintiff or otherwise causing injury to the plaintiff in relation to any property in dispute in the suit as the court thinks fit until the disposal of the suit or until further orders. Pursuant to the recommendation of the Law Commission clause (c) was brought on statute by S. 88(i)(c) of the Amending Act 104 of 1966 with effect from February 1, 1977. Earlier thereto there was no express power except the inherent power under S. 151, C.P.C. to grant ad interim injunction against dispossession. Rule 1 primarily concerns with the preservation of the property in dispute till legal rights are adjudicated.

Injunction is a judicial process by which a party is required to do or to refrain from doing any particular act. It is in the nature of preventive relief to a litigant to prevent future possible injury. In other words, the court in exercise of the power of granting ad interim injunction is to preserve the subject matter of the suit in the status quo for the time being. It is settled law that the grant of injunction a discretionary relief. The exercise thereof is subject to the court satisfying that (1) there is a serious disputed question to be tried in the suit and that an act, on the facts before the court, there is probability of his being entitled to the relief asked for by the plaintiff/ defendant; (2) the courts interference is necessary to protect the party from the species of injury. In other words, irreparable injury or damage would ensue before the legal right would be established a trial; and (3) that the comparative hardship or mischief or inconvenience which is likely to occur from withholding the injunction will be greater than that would be likely to arise from granting it.

5. Therefore, the burden is on the plaintiff by evidence aliunde by affidavit or otherwise that there is "a prima facie case" in his favour which needs adjudication at the trial. The existence of the prima facie right and infraction of the enjoyment of his property or the right is a condition for the grant of temporary injunction. Prima facie case is not to be confused with prima facie title which has to be established, on evidence at the trial. Only prima facie case is a substantial question raised, bona fide, which needs investigation and a decision on merits. Satisfaction that there is a prima facie case by itself is not sufficient to grant injunction. The Court further has to satisfy that non-

interference by the Court would result in "irreparable injury" to the party seeking relief and that there is no other remedy available to the party except one to grant injunction and he needs protection from the consequences of apprehended injury or dispossession. Irreparable injury, however, does not mean that there must be no physical possibility of repairing the injury, but means only that the injury must be a material one, namely one that cannot be adequately compensated by way of damages. The third condition also is that "the balance of convenience" must be in favour of granting injunction. The Court while granting or refusing to grant injunction should exercise sound judicial discretion to find the amount of substantial mischief or injury which is likely to be caused to the parties, if the injunction is refused and compare it with that it is likely to be caused to the other side if the injunction is granted. If on weighing competing possibilities or probabilities of likelihood of injury and if the Court considers that pending the suit, the subject-matter should be maintained in status quo, an injunction would be issued. Thus the Court has to exercise its sound judicial discretion in granting or refusing the relief of ad interim injunction pending the suit.

(૧૦) વધુમાં નામદાર ર્સવ્વોચ અદાલતે'' **હિંદુસ્તાન પેટ્રોલીયમ લી. વિરુધ્ધ શ્રીમન નારાયન અને બીજાઓ**''નો કેસ કે જે એ. આઈ. આર. ૨૦૦૨ સુપ્રિમ કોર્ટ પાના નં. ૨૫૯૮ ઉપર પ્રસિધ્ધ થયેલો છે તેમાં ઠરાવેલ છે કે ,

7. It is elementary that grant of an interlocutory injunction during the pendency of the legal proceeding is a matter requiring the exercise of discretion of the Court. While exercising the discretion the Court normally applies the following tests :- (i) whether the plaintiff has a prima facie

case; (ii) whether the balance of convenience is in favour of the plaintiff; and (iii) whether the plaintiff would suffer an irreparable injury if his prayer for interlocutory injunction is disallowed.

8. The decision whether or not to grant an interlocutory injunction has to be taken at a time when the exercise of the legal right asserted by the plaintiff and its alleged violation are both contested and remain uncertain till they are established on evidence at the trial. The relief by way of interlocutory injunction is granted to mitigate the risk of injustice to the plaintiff during the period before which that uncertainty could be resolved. The object of the interlocutory injunction is to protect the plaintiff against injury by violation of his right for which he could not be adequately compensated in damages recoverable in the action if the uncertainty were resolved in his favour at the trial. The need for such protection has, however, to be weighed against the corresponding need of the defendant to be protected against injury resulting from his having been prevented from exercising his own legal rights for which he could not be adequately compensated. The Court must weigh one need against another and determine where the "balance of convenience" lies. [See Gujarat Bottling Co. Ltd. & Ors. Vs. Coca Cola Co. & Ors. (1995) 5 SCC 544 at 574].

(૧૧) ઉપરોકત ચુકાદાઓમાં નામદાર સૅવ્વોચ અદાલતે પ્રતીપાદીત કરેલ સીધ્ધાંતો ધ્યાને લેતા કામચલાઉ મનાઈ હુકમ કયારે આપી શકાય અને કામચલાઉ મનાઈ હુકમ આપવા કે ન આપવા માટે કેટલી હકીકતો પક્ષકારોએ રેકર્ડ પર લાવવાની રહે છે તે ધ્યાને લેતા વાદીની હાલની અરજી કામચલાઉ મનાઈ હુકમ મેળવવા માટે કરેલ છે અને તે માટેના ત્રણ પાયાના સિધ્ધાંતો છે જેના આધારે કામચલાઉ મનાઈહુકમ મંજુર કે નામંજુર થાય અને તે માટે પક્ષકારએ પોતાની તરફેણમાં પ્ર ાયમાફેસી કેસ હોવાનુ, સગવડ અગવડની સમતુલા તેની તરફેણમાં હોવાનુ અને નાણાંમા ભરપાઈ ન

થઈ શકે તેવુ નુકશાન થાય તેમ હોવાનું રેકર્ડ પર લાવવુ જોઈએ. મનાઈહુકમ એ કોર્ટ ની મુનસફીની સત્તા છે અને આવી સત્તા કોર્ટે ન્યાયીક રીતે કાયદાના સીધ્ધાંતો પર આધાર રાખીને તેમજ સમન્યાય ના સિધ્ધાંતો પર આધાર રાખીને તેમજ કાયદાના બે મેક્ષીમ કે ''જે સમન્યાય ઈચ્છતો હોય તેણે સમન્યાય અનુસરેલો હોવો જોઈએ'' અને ''જે સમન્યાય માટે આવેલ હોય તે ચોખ્ખા હાથે કોર્ટ માં આવેલ હોવો જોઈએ'' તેધ્યાનમાં રાખી વાપરવાની રહે છે.

<u>::નિર્ણય માટેના કારણો::</u>

(૧૨) વાદીએ હાલની મનાઈ અરજીમાં માંગેલ દાદ જોતા પ્રતિવાદીઓ રેવન્યુ રેકર્ડના આધારે સદર મિલ્કત પૈકી કોઈ પણ મિલ્કત ટ્રાન્સફર ,અસાઈન કે તબદીલ કરે કરાવે નહી કે દાવાવાળી હાલની મિલ્કતની પરિસ્થિતી પર ફેરફાર કરે કરાવે નહી. તે દાવાવાળી મિલ્કત પર બોજો કે તારણ ઉભું કરે કરાવે તે મતલબનો મનાઈ માંગેલ છે.જે સંબંધે વાદી તથા પ્રતિવાદી તર્ફે રજુ રાખેલ દસ્તાવેજી પુરાવા જોતા સદર મિલ્કતો બાબતે પક્ષકારો વચ્ચે રેવન્યુ કોર્ટમાં તકરાર ઉદભવેલ છે અને સદર તકરારોના નિર્ણયમાં એકસૂત્રતા જણાય આવતી નથી એટલે કે રેવન્યુ કોર્ટના ચુકાદા માત્ર વાદીના લાભમાં કે માત્ર પ્રતિવાદીના લાભમાં આવેલ હોય તેવું નથી.વધુમાં સદર કામે વીલ બાબતે રેવન્યુ રેકર્ડમાં નોંધો નોંધાયેલ છે.

(૧૩) વધુમાં આ તબકકે અહી બોમ્બે લેન્ડ રેવેન્યુ કોડ ની કલમ–૧૩૫(જે) તથા ભારતીય પુરાવા અધિનીયમની કલમ–૪,૩૫,૭૪,૭૬ તથા ૭૭ ની કાયદાકીય જોગવાઈ ધ્યાને લેવી જરુરી જણાતી હોય ન્યાયીક સરળતા ખાતર તેને અહી રજુ રાખેલ છે. બોમ્બે લેન્ડ રેવેન્યુ કોડ ની કલમ–૧૩૫(જે)

Section-135 J-provides that an entry in the record of rights and a certified entry in the register of mutations shall be presumed to be true until the contrary is proved or a new entry is lawfully substituted therefor.

ભારતીય પુરાવા અધિનીયમની કલમ–૪

“May presume”.—Whenever it is provided by this Act that Court may presume a fact, it may either regard such fact as proved, unless and until it is disproved, or may call for proof of it.

“Shall presume”.—Whenever it is directed by this Act that the Court shall presume a fact, it shall regard such fact as proved, unless and until it is disproved.“Conclusive proof”.—When one fact is declared by this Act to be conclusive proof of another, the Court shall, on proof of the one fact, regard the other as proved, and shall not allow evidence to be given for the purpose of disproving it.

ભારતીય પુરાવા અધિનીયમની કલમ–૩૫

Section- 35. Relevancy of entry in public record made in performance of duty.—An entry in any public or other official book, register or [33][record or an electronic record], stating a fact in issue or relevant fact, and made by a public servant in the discharge of his official duty, or by any other person in performance of a uty specially enjoined by the law of the country in which such book, register or [34][record or an electronic record] is kept, is itself a relevant fact.

ભારતીય પુરાવા અધિનીયમની કલમ–૭૪

74. Public documents.—The following documents are public documents :— (1) documents forming the acts, or records of the acts—(i) of the sovereign authority ;(ii) of official bodies and tribunals, and(iii) of public officers, legislative, judicial and executive, [of any part of India or of the Commonwealth],or of a foreign country ;

(2) public records kept [in any State] of private documents

ભારતીય પુરાવા અધિનીયમની કલમ–૭૬

76. Certified copies of public documents.—Every public officer having the custody of a public document, which any person has a right to inspect, shall give that person on demand a copy of

it on payment of the legal fees therefor, together with a certificate written at the foot of such copy that it is a true copy of such document or part thereof, as the case may be, and such certificate shall be dated and subscribed by such officer with his name and his official title, and shall be sealed, whenever such officer is authorized by law to make use of a seal ; and such copies so certified shall be called certified copies.

Explanation.—Any officer who, by the ordinary course of official duty, is authorized to deliver such copies, shall be deemed to have the custody of such documents within the meaning of this section.

ભારતીય પુરાવા અધિનીયમની કલમ–૭૭

Proof of documents by production of certified copies .—Such certified copies may be produced in proof of the contents of the public documents or parts of the public documents of which they purport to be copies.

(૧૪) ઉપરોકત કાયદાની જોગવાઈ ઘ્યાને લીઘા બાદ અહી નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે ''શ્રી પ્રતાપ સિંઘ વિ. શીવલાલ'' સીવીલ અપીલ નં.૧૫૧૧/૨૦૨૦ ના કામે આપવામાં આવેલ ચુકાદા ના પેરા નં.૧૯, ૨૩ અને ૨૪ માં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે પ્રતીપાદીત કરેલ સીધ્ધાંતો ઘ્યાને લેવા જરુરી જણાતા હોય ન્યાયીક સરળતા ખાતર તેને અહી રજુ રાખેલ છે.

"....19. This Court in Vishwa Vijai Bharti v. Fakhrul Hasan & Ors.4 held that the entries in the revenue record ought to be generally accepted at their face value and courts should not embark upon an appellate inquiry into their correctness. But the presumption of 4 (1976) 3 SCC 642 12 correctness can apply only to genuine, not forged or fraudulent entries...."

"...23. The presumption of truth attached to the revenue record can be rebutted if such entry was made fraudulently or surreptitiously (Vishwa Vijai Bharti's case) or where such entry has not been made by following the prescribed procedure (Bhimappa Channappa Kapali (Dead) by LRS. v. Bhimappa Satyappa Kamagouda (Dead) by LRS. and Others (2012) 13 SCC 759). Even in Guru Amarjit Singh, where thirty years old lease deed was produced, this Court had not accepted the proof of the relationship between landowner and tenant in absence of receipt of payment of rent.

24.Therefore, we find that the presumption of truth attached to the record-of-rights can be rebutted only if there is a fraud in the entry or the entry was surreptitiously made or that prescribed procedure was not followed. It will not be proper to rely on the oral evidence to rebut the statutory presumption as the credibility of oral evidence vis-a-vis documentary evidence is at a much weaker level."

(૧૫) વધુમાં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતના ''ધર્મસિંઘ વિ. પ્રેમસિંઘ'' સીવીલ અપીલ નં. ૫૧૬ /૨૦૦૯ ના કામે આપવામાં આવેલ ચુકાદા ના પેરા નં.૧૨ માં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે પ્રતીપાદીત કરેલ સીધ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરુરી જણાતા હોય ન્યાયીક સરળતા ખાતર તેને અહી રજુ રાખેલ છે.

"...12. The High Court has dealt with the above aspect of the matter and has held that continuous of entry after the order of deletion of the name of Amar Singh cannot confer any right. The judgment of this Court in Vishwa Vijay Bharati vs. Fakhrul Hassan andothers, (1976) 3 SCC 642, has rightly been referred to and relied by the High court. This Court in paragraph 14 of the judgment was laid down following: "14. It is true that the entries in the revenue record ought, generally, to be accepted at their face value andcourts should not embark upon an appellate inquiry in to their correctness.

But the presumption of correctness can apply only to genuine, not forged or fraudulent, entries. The distinction may be fine but it is real. The distinction is that one cannot challenge the correctness of what the entry is the revenue record states but the entry is open to the attack that it was Made fraudulently or surreptitiously. Fraud and forgery rob a document of all its legal effect and cannot found a claim to possessory title…."

(૧૬) વધુમાં નામદાર પંજાબ એન્ડ હરીયાણા વડી અદાલતના ''ઓમપ્રકાશ અને બીજાઓ વિ. રામગોપાલ ઉર્ફે પલ્લીરામ '' સીવીલ રીવીઝન નં.૧૭૭૮/૨૦૧૧ ના કામે આપવામાં આવેલ ચુકાદા માં નામદાર વડી અદાલતે પ્રતીપાદીત કરેલ સીધ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરુરી જણાતા હોય ન્યાયીક સરળતા ખાતર તેને અહી રજુ રાખેલ છે. "

...Hon'ble Supreme Court in Jaswant Singh vs. Gurdev Singh and others, 2011(4) Civil Court Cases 0738 has held that certified copy of a public document is admissible in evidence without being proved by calling witness. Hon'ble Suprem Court in Madamanchi Ramappa and another vs. Muthaluru Bojjappa, AIR 1963 Supreme Court 1633, has held that in terms of Section 77 of the Evidence Act,1872 the certified copy of a public document is admissible in evidence without further being proved by calling the witness. Such finding has been recorded on the strength of the established principles that once a document is preserved as a public document, it need not be proved like any other private document. The Hon'ble Supreme Court held as under:- "..... The learned Judge emphasized the fact that no sale deed had been produced by the appellants to prove their title, and then examined the documentary evidence on which they Kumar Virender 2014.02.04 17:13 I attest to the accuracy and integrity of this document relied. He was inclined to hold that Ex.A.8 had not been proved at

all and could not therefore, be received in evidence. It has been fairly conceded by Mr. Sastri for the respondent before us that this was plainly erroneous in law. The document in question being a certified copy of a public document need not have been proved by calling a witness. Besides, no objection had been raised about the mode of proof either before the trial Court or in the District Court...." Hon'ble Surpeme Court in State of Haryana vs Ram Singh, AIR 2001 SC 2532 has held that the documents which are public documents within the definition of Section 77 of the Evidence Act, cannot be said to be inadmissible in evidence. It has been held that it is not the law that a certified copy of a registered document for sale is inadmissible in evidence unless the parties to the document are examined to prove the same. Hon'ble Delhi High Court in P.R. Vaze vs. C.R. Jayana and others, 1968 PLR, 16 has held that once a registered document (public document) is produced in evidence, it not only proves its existence, but also the contents thereof...."

(૧૭) આમ,ઉપરોકત કાયદાની જોગવાઈ તથા નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલત તેમજ નામદાર વડી અદાલતોએ પ્રતીપાદીત કરેલ સીધ્ધાંતો ઘ્યાને લેતા, એ કાયદાનો સુસ્થાપિત સિધ્ધાંત છે કે,રેવેન્યુ રેકર્ડ માં થયેલ નોંધો પ્રિઝમ્પટીવ વેલ્યુ ધરાવે છે અને જયાં સુધી તેનુ ખંડન કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તે સાચુ હોવાનુ અનુમાન કરવાનુ રહે છે. વધુમાં આવી નોંધો જાહેર સેવકે પોતાની કાયદેસરની ફરજ દરમ્યાન નીભાવેલ હોય તે પ્રસ્તુત હકીકત પુરાવા અધીનીયમની કલમ–૩૫ મુજબ ગણી શકાય જેથી આવી નોંધો ગેરકાયદેસરની હોવાનુ જયાં સુધી પુરવાર કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તે કાયદેસરની હોવાનુ અનુમાન થાય. પુરાવા ના કાયદાની કલમ–૩૫ મુજબ જાહેર દસતાવેજને સ્વીકારાય તે માટે ની ત્રણ શરતો સંતોષવી જોઈએ. (૧) જે નોંધો પર આધાર રાખેલ છે તે સત્તાવાર રેકોર્ડ માં કે સત્તાવાર રજીસ્ટ્રર માં નોંધાયેલ હોવો જોઈએ.(૨) સદર નોંધ સંબધીત કે તકરારી હકીકત બાબતની હોવી જોઈએ.(૩) તે જાહેર અધીકારી ઘ્વારા પોતાની ફરજ ના ભાગરૂપે કરવામાં આવેલ હોવી જોઈએ. રેકોર્ડ ઓફ રાઈટ ને પુરાવા અધીનીયમની કલમ–૩૫ મુજબ પુરાવામાં સ્વીકાર્ય હોવાનુ કારણ એ નીયમ છે કે, જાહેર

અધીકારી ને સોપાયેલ જાહેર ફરજ પર કાયદો વિશ્વાસ રાખે છે અને એવુ માનવામાં આવે છે કે, જાહેર અધીકારીએ પોતાની ફરજ સચોટતા અને વફાદારી થી નીભાવશે સીવાય કે તેની વીરુધ્ધ નુ પુરવાર કરવામાં આવે આમ, દાવા વાળી મીલકત ની રેવેન્યુ રેકર્ડ ની નકલો તથા રજુ રાખેલ અન્ય દસ્તાવેજી પુરાવા ના સંદર્ભ માં કાયદાની પરીસ્થિતી જોતા ભારતીય પુરાવા અધીનીયમની કલમ-૩૫ અન્વયે જાહેર નોકરે પોતાની અધીર્કુત ફરજ બજાવતી વખતે કરેલ નોંધો એ પ્રસ્તુત હકીકત કહેવાય, વધુમાં બોમ્બે લેન્ડ રેવેન્યુ કોડ ની કલમ-૧૩૫ મુજબ આવી નોંધો ખરી હોવાનું અનુમાન થાય સીવાય કે તેનાથી વીરૂધ્ધ ના પુરાવા થી ખંડન કરવામાં આવે, વધુમાં લેન્ડ રેવેન્યુ કોડ ની કલમ-૧૩૫ ધ્યાને લેતા રેકર્ડસ ઓફ રાઈટસ માં કરવામાં આવેલ નોંધો એ વીરૂધ્ધ નુ સાબીતી ન થાય ત્યાં સુધી ખરી અને સાચી હોવાનુ અનુમાન થાય,વધુમાં કાયદાનો પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંત છે કે મહેસુલી નોંધો માત્ર ફીસ્કલ પરપઝ પુરતી નિભાવવામાં આવે છે અને તેવી નોંધના આધારે નોંધ જેની તરફેણમાં કરવામાં આવેલ હોય તેઓ તેવી મિલકતના માલીક હોવાનું પ્રથમદર્શનીય અનુમાન થઈ શકે નહીં. વધુમાં અહી નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે ગુરૂનાથ મનોહર પાવસકર અને બીજાઓ વિ. નાગેશ સિદપપા નવલગુંદ અને બીજાઓ કે જે એ.આઈ.આર. ૨૦૦૮ એસ.સી. પેજ નંબર ૯૦૧ માં પ્રસિધ્ધ થયેલ છે તેની ચર્ચા કરવી આવશ્યક જણાય છે, તેમાં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવેલ છે કે,

11. Furthermore, the High Court committed an error in also throwing the burden of proof upon the defendants appellants without taking into consideration the provisions of Section 101 of the Indian Evidence Act. In Narain Prasad Aggarwal (D) by LRs. v. State of M.P. [2007 (8) SCALE 250], this Court opined:

"22. Record of right is not a document of title. Entries made therein in terms of Section 35 of the Indian Evidence Act although are admissible as a relevant piece of evidence and although the same may also carry a presumption of correctness, but it is beyond any doubt or dispute that such a presumption is rebuttable."

12. A revenue record is not a document of title. It merely raises a presumption in regard to possession. Presumption of possession and/ or continuity thereof both forward and backward can also be raised under Section 110 of the Indian Evidence Act. The courts below, were, therefore, required to appreciate the evidence keeping in view the correct legal principles in mind.

(૧૮) રેવેન્યુ રેકર્ડ માં થયેલ નોંધ નો ઉપયોગ પ્રાયમાફેસી કબજો માનવા માટે થઈ શકે પરંતુ તેનાથી કોઈ પણ જાતના ટાઈટલ નક્કી થતા નથી અને તે માત્ર મહેસુલ વસુલી કોની પાસેથી કરવી તેની વીગત પુરી પાડે છે. રેવન્યુ રેકર્ડને કોઈ મિલ્કત સંબંધે હક્ક, હિત, અધીકાર નક્કી કરવા માટેનો ઠોસ યાને કે કોંક્રીટ નેચરનાં પુરાવા તરીકે ધ્યાને લઈ શકાય નહીં પણ રેવન્યુ રેકર્ડ કોઈ મિલકત સંબંધે કોઈ વ્યકિતના હક્ક, હિત, અધીકાર નક્કી કરવા માટે એક સહાયક પુરાવા તરીકે એટલે કે કોરોબરેટીવ પીસ ઓફ એવીડન્સ તરીકે ધ્યાને લઈ શકાય. આવી નોંધો ફિસ્કલ પર્પસ એટલે કે રેવન્યુ વસુલાત કોની પાસ ેથી કરવી તે બાબતનો ખ્યાલ સદર નોંધ પરથી આવે છે.રેવન્યુ રેકર્ડમાં કોઈ વ્યકિતનું નામ માત્ર દાખલ થવાથી તે વ્યકિત તે મિલ્કતનો માલિક બની જતો નથી.

(૧૯) સદર મિલ્કતો બાબતે જોતા પ્રતિવાદીઓ તર્ફે એવી રજુઆત છે કે ,સદર મિલ્કત વડીલોપાર્જીત મિલ્કત નથી.વાદી નં.૧ નગીનભાઈ ભુલાભાઈનાઓ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈની હયાતીમાં અલગ થઈ ગયેલ છે તે બાબતની પેપર નોટીસ નિ.૨૫/૩૬ થી પ્રતિવાદીઓએ રજુ રાખેલ છે. સદર મિલ્કતો ભુલાભાઈની સ્વપાર્જીત મિલ્કત હોય ભુલાભાઈ તેનો વહીવટ પોતાની રીતે કરવા હક્કદાર છે અને તે મુજબ ભુલાભાઈએ તે જમીનો ડાહીબેનને વીલથી આપેલ અને ડાહીબેન વીલથી સ્વતંત્ર માલિક બનેલ છે.પ્રતિવાદી તર્ફેની સદર રજુઆતના સંદર્ભમાં નિ.૩/૭ થી રજુ થયેલ વીલ જોતા તે વીલમાં બાગલપુરનો સર્વે નં.૧૨૯ , ગાંગપુરનો સર્વે નં.૩૭૩ તથા પેલાડ બુહારીનો સર્વે નં.૩૫૬ બાબતે વીલ ડાહીબેનના નામે ભુલાભાઈ ભીખાભાઈનાઓએ તા.૧૧/૧૨/૧૯૯૬ ના રોજ સબ રજીસ્ટારની કચેરી વ્યારા અનુક્રમ નં. ૬૮૧ થી નોંધાયેલ હોવાનું દર્શાવેલ છે એટલે સદર વીલમાં દાવાવાળી મિલ્કતમાં દર્શાવેલ ઉપરોકત નંબરો સીવાયની મિલ્કતો બાબતેનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી. એટલ કે સદર વીલમાં દર્શાવેલ છે તે સિવાયની મીલકતો પણ દાવા અરજીમાં દાવાવાળી મીલકત

તરીકે દર્શાવેલ છે. વધુમાં સદર વીલમાં જો ડાહીબેનનું મરણ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈ પહેલા થાય તો વીલમાં દર્શાવેલ મિલ્કત તથા ઈલેકટ્રીક કુવો તથા રાસરસીલું તથા સર્વે નં.૧૧૩ ની જમીન (૧) જયેશભાઈ નગીનભાઈ ભંડારી (૨)અલ્કેશકુમાર નગીનભાઈ ભંડારી (૩)વિરલકુમાર ઈશ્વરભાઈ ભંડારી (૪)કીર્તિકુમાર ઈશ્વરભાઈ ભંડારીનાઓને માલિક ઠરાવેલ છે. અને જો ભુલાભાઈના અવસાન બાદ તેમની પત્ની ડાહીબેન હયાત રહે તો ઉપરની તમામ સ્થાવર જંગલ મીલકતોમાં તેમને માલીક ઠરાવેલ છે. જેથી આ જમીનમાંથી ઉપજ લઈ તેમનું જીવન નિર્વાહ કરી શકે અને તેમની હયાતી બાદ ઉપરોકત ત્રણેય સર્વે નંબરો વાળી જમીનના ઉપરોકત ચારેય પૌત્રોને માલીક વીલની રૂએ બનાવેલ. આમ, સદર વીલથી ઉપરોકત ત્રણેય સર્વે નંબરો વાળી જમીનો તેમજ સર્વે નં. ૧૧૩ વાળી જમીન પ્રથમ ડાહીબેનને વીલથી આપેલ અને જો ડાહીબેન ભુલાભાઈ પહેલા મરણ પામે તો તે જમીનો ઉપરોકત ચારેય પૌત્રોને વીલથી આપેલ. તેમજ જો ડાહીબેન ભુલાભાઈ ભીખાભાઈના મરણ વખતે હયાત રહે તો ડાહીબેનના મરણ બાદ સદર જમીનનો ઉપરોકત ચારેય પૌત્રોને વીલથી માલીક બનાવેલ.

(૨૦) વધુમાં નિ.૩/૮ થી ડાહીબેન ભુલાભાઈનું વસીયતનામું રજુ થયેલ છે. જેમાં બાગલપુરનો સર્વે નં.૧૨૯ ,ગાંગપુરનો સર્વે નં.૩૭૩ તથા પેલાડ બુહારીનો સર્વે નં.૩૫૬ તથા સર્વે /બ્લોક નં.૧૧૩ મોજે પેલાડ બુહારી તેમજ મોજે પેલાડ બુહારી ગામે આવેલ મકાન નં.૬૮ વાળી મિલ્કતો તેમજ પેલાડ બુહારી ગામે આવેલ બ્લોક નં.૧૬,૧૯,૧૩૯,૨૦૪ નંબરની મિલ્કતો દર્શાવેલ છે અને જે મિલ્કતો ડાહીબેને (૧)યજ્ઞેશકુમાર મોહનભાઈ (૨)નૈનેશકુમાર મોહનભાઈ (૩)મનુબેન મોહનભાઈ નાઓને વીલથી આપેલ છે.વધુમાં બાગલપુરના બ્લોકનં.૧૩૭ વાળી જમીન પુત્રીઓને આપેલ હોવાનું દર્શાવેલ છે.વધુમાં સ્વ.નગીનભાઈ ભુલાભાઈને બ્લોકનં.૧૨૯/૨ વાળી જમીન તથા પેલાડ બુહારી ગામે આવેલ મકાન નં.૭૦ આપેલ છે.તેમજ સ્વ.ઈશ્વરભાઈ નગીનભાઈને મોજે બાગલપુરની બ્લોક નં.૧ ૨૯/૪ વાળી જમીન તથા પેલાડ બુહારી ખાતે આવેલ ઘર નં.૬૯ વાળી મિલ્કત આપેલ હોવાનું દર્શાવેલ છે. વધુમાં પેલાડ બુહારીના ઘર નં.૬૮ ડાહીબેનના નામે નોંધાયેલ તેમજ ડીસ્ટ્રીક કો.ઓ.બેન્કના ખાતામાં કોઈ બચત હોય તો તે તેમજ મઢી સુગરના શેર તથા ઘરનું ફળ અને ફર્નીચર ,દર દાગીના તમામ વસ્તુઓ (૧)યજ્ઞેશકુમાર મોહનભાઈ (૨)નૈનેશકુમાર મોહનભાઈ (૩)મનુબેન મોહનભાઈ નાઓને વીલથી આપેલ હોવાનું દર્શાવેલ છે.વધુમાં ભુલાભાઈ ભીખાભાઈએ વીલમાં નગીનભાઈ ભુલાભાઈ અને ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈના પુત્રોને વીલથી માલિક બનાવેલ જે હકક ડાહીબેને વીલથી રદ

કરેલ હોવાનું દર્શાવેલ છે.વધુમાં આ વીલ પહેલા તેઓએ બીજું કોઈ વીલ નહી કરેલ હોવાનું અને તેમના પતિએ કરેલ વીલ આ વીલથી રદબાતલ થતું હોવાનું દર્શાવેલ છે.

(૨૧) આમ, નિ.૩/૭ અને નિ.૩/૮ વાળા દસ્તાવેજો જોતાં, નિ.૩/૭ ના વીલથી ડાહીબેનને જેટલી મિલ્કતો પ્રાપ્ત થયેલ છે તેનાથી વધુ મિલ્કતો બાબતે ડાહીબેનએ નિ.૩/૮ વાળું વીલ કરેલ હોવાનું પ્ર થમ દર્શનીય રીતે જણાય આવે છે. નિ.૩/૭ ના વીલથી ભુલાભાઈ ભીખાભાઈએ ડાહીબેનને અને જો ડાહીબેન હયાત ન હોય તો વાદી નં. ૧/૨, ૧/૩, ૨/૨, ૨/૩ વાળા વાદીઓને તે વીલમાં દર્શાવેલ મિલ્કત બાબતના માલિક બનાવેલ. વધુમાં જયારે નિ.૩/૮ ના વીલથી ડાહીબેનએ તે મિલ્કતો બાબતે પ્રતિવાદી નં. ૨ થી ૪ નાઓને માલિક બનાવેલ. વધુમાં નિ.૩/૯ થી ઈશ્વરભાઈ ભુલાભાઈનું વીલ રજુ થયેલ છે અને તે વીલ મુજબ તેમના હિસ્સે આવતી મિલ્કત પ્રતિવાદી નં. ૧ નાઓને આપેલ હોવાનું જણાવેલ છે. આમ,સદર કામે પક્ષકારો વચ્ચેની મુળ તકરાર તે એકબીજાના હિતથી વિરૂધ્ધમાં થયેલ વીલો છે. સદર વીલો સાચા છે કે કેમ ? સદર વીલ કાયદા મુજબ પુરવાર થાય છે કે કેમ ? તે પુરાવાનો વિષય છે અને તે બાબતે પક્ષકારો તરફે ઉંડાણપૂર્વકનો પુરાવો રજુ થયા બાદ તેની ઉલટ તપાસના એરણ પર યોગ્ય ચકાસણી થયા બાદ તેનો નિર્ણય થઈ શકે તેમ છે.

(૨૨) વધુમાં એ કાયદાનો પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંત છે કે કોર્ટ સમક્ષ કામ ચલાઉ મનાઈ હુકમ ની અરજીનો નિર્ણય કરતી વખતે કોર્ટે ન્યાયીક વિવેકબુધ્ધિ ની સત્તા નો ઉપયોગ કરવાનો છે અને કામ ચલાઉ મનાઈ અરજીનો નિર્ણય ના તબકકે કોર્ટે કેસ ની ગુણવત્તા માં ઉંડાણપુર્વક ઉતરવાની જરૂર નથી અને કામ ચલાઉ મનાઈ અરજીના તબકકે કોર્ટે કાયદા અને હકીકત ના ગંભીર પ્રશ્નો કે જેનો ઉકેલ બન્ને પક્ષકારો તર્ફે લંબાણપુર્વક પુરાવો લીધા સીવાય થઈ શકે તેમ ન હોય અને કેસ ની ઈન્સાફી કાર્યવાહી ચલાવ્યા સીવાય ઉકેલ આવી શકે તેમ ન હોય તેવા પ્રશ્નોનો નિર્ણય હાલના તબકકે કરવાનો નથી.અને હાલના તબકકે કોર્ટે માત્ર પ્રથમદર્શનીય રીતે જ શુ રેકર્ડ પર જણાઈ આવે છે તે જોઈને નિર્ણય કરવાનો રહે છે.

(૨૩) વધુમાં વાદી દવારા માંગેલ દાદ કે, પ્રતિવાદીઓ દાવાવાળી મિલ્કત કોઈને ટ્રાન્સફર ,હસ્તાંતર કે એસાઈન કરે કરાવે નહી તે બાબતે જોતાં હાલમાં પક્ષકારો વચ્ચે મિલ્કતની માલિકી બાબતે તકરાર રહેલ હોય અને તે અંગેનો નિર્ણય પુરાવો લીધા બાદ જ થઈ શકે તેમ હોય જેથી જો ચાલુ દાવે કોઈ પક્ષકાર દવારા સદર મિલ્કત અન્ય કોઈ વ્યકિતને ટ્રાન્સફર ,હસ્તાંતર કે એસાઈન કરવામાં આવે તો વધુ

દાવાદુવીમાં પરીણમે જેથી હાલના તબકકે પક્ષકારો વચ્ચે વઘુ દાવાદુવી અટકાવવા સદર કેસમાં સદર સંકળાચેલ મિલ્કતો પક્ષકારો કોઈને પણ ટ્રાન્સફર, હસ્તાંતર કે એસાઈન કરે કરાવે નહી કે તે મિલ્કત પર કોઈ બોજો હવે પછી ઉભો કરે કરાવે નહી તે મતલબનો મનાઈ ફરમાવવો જરૂરી જણાય છે.

(૨૪) ઉપરોકત ચર્ચા મુજબ વાદીએ હાલની અરજીમાં માંગેલ મનાઈ હુકમની દાદ કે, દાવાવાળી કે જે મનાઈ અરજીના પેરા નં. ૪ માં દર્શાવેલ છે. તે જમીનો સ્વર્ગીય વડીલ ભુલાભાઈ ભીખાભાઈની વડીલોપાર્જીત મિલ્કતો હોય અને પ્રતિવાદીનં.૧ થી ૪ નાઓ રેવન્યુ રેકર્ડના આધારે ચાલી આવેલ હોય. તેઓ કોઈ દાવાવાળી મિલ્કતો પૈકીની કોઈ મિલ્કતને ટ્રાન્સફર,અસાઈન કે તબદીલ કરે કરાવે નહિ તેમજ દાવાવાળી મિલ્કતની હાલની સ્થળ પરની પરિસ્થિતીમાં કોઈપણ પ્રકારનો ફેરફાર કરે કરાવે નહિ કે વાદગ્રસ્ત મિલ્કતો પર બોજો કે તારણ ઉભુ કરે કરાવે નહિ. તે મતલબનો મનાઈ માંગેલ છે. તેવી મનાઈના સંબંધમાં જોતાં ઉપર ચર્ચા કરી તે મુજબ હાલના કામે કુલ–૩ વીલો રજુ થચેલ છે અને તે વીલોથી પક્ષકારો પોતાનો માલીકી હકક અંગેનો દાવો કરેલ છે. રજુ થચેલ વીલો ઉપર ચર્ચા કરી તે મુજબ સાચા છે કે કેમ ? તેમજ રજુ થયેલ વીલો પક્ષકારો દવારા જયાં સુધી પુરાવા અધિનિયમ મુજબ પુરવાર કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તે વીલોથી કોઈ વ્યકિતનો માલીકી હકક હાલના તબકકે માની શકાય તેમ નથી. વઘુમાં ઉપર ચર્ચા કરી તે મુજબ રેવન્યુ નોંધોથી કોઈ વ્યકિતથી કોઈ પણ મીલકત બાબતે માલીકી હકક પ્રાપ્ત થતો નથી જે અંગેની વિગતવારની ચર્ચા ઉપર વિસ્તાર પુર્વક કરેલ હોય જેથી તેનું પુનરાવર્તન ટાળવા તેની ચર્ચા અહીં કરેલ નથી. જેથી સદર રેવન્યુ નોંધોથી કોઈ વ્યકિત કોઈ મીલકતનો માલીક બનતો ન હોય પરંતુ તે રેવન્યુ નોંધોના આધારે કોઈ પક્ષકાર જો મીલકત અન્ય કોઈને ટ્રાન્સફર, હસ્તાંતર, બક્ષીસ કે ગીરો કરે તો વઘુ દાવાદુવીના પ્રશ્નો ઉદભવે જેથી જો ચાલુ દાવે કોઈ પક્ષકાર દવારા સદર મિલ્કત અન્ય કોઈ વ્યકિતને ટ્રાન્સફર ,હસ્તાંતર કે એસાઈન કરવામાં આવે તો વઘુ દાવાદુવીમાં પરીણમે જેથી હાલના તબકકે પક્ષકારો વચ્ચે વઘુ દાવાદુવી અટકાવવા સદર કેસમાં સંકળાચેલ મિલ્કતો પક્ષકારો કોઈને પણ ટ્રાન્સફર, હસ્તાંતર કે એસાઈન કે ગીરો , બક્ષીસ કરે કરાવે નહી કે તે મિલ્કત પર કોઈ બોજો હવે પછી ઉભો કરે કરાવે નહી તે મતલબનો મનાઈ ફરમાવવો જરૂરી જણાતું હોય અને તેટલા પુરતો વાદીનો પ્રાઈમાફેસી કેસ હોવાનું જણાઈ આવતું હોય તેમજ જો મનાઈ હુકમ આપવામાં ન આવે તો અને મીલકત ટ્રાન્સફર થાય તો નુકશાન/અગવડ થવાનો ભય

રહે છે. તેમજ આમ થવાથી જે તે પક્ષકારને નાણાં પણ ભરપાઈ ન શકે તેવું નુકશાન થાય તેમ હોય જેથી મનાઈ હુકમના ત્રણેય આવશ્યક તત્વો સદર દાદ પુરતા ન્યાયોચિત જણાતાં હોય નીચે મુજબનો આખરી હુકમ ફરમાવવામાં આવે છે.

<u>-: હુ ક મ :-</u>

/**૧**/ વાદીની મનાઈ અરજી **અંશત: મંજૂર** કરવામાં આવે છે.

/**૨**/ પક્ષકારોએ દાવાાના અંતિમ નિર્ણય કે આ અંગે અન્ય કોઈ હુકમ થાય ત્યાં સુધી પક્ષકારોએ દાવાવાળી મીલકતો પૈકીની કોઈપણ મીલકત, કોઈપણ ત્રાહિત ઈસમને ટ્રાન્સફર, એસાઈન કે તબદીલ કરવી, કરાવવી નહીં કે હવે પછી સદર મીલકત પર કોઈ નવો બોજો કે તારણ ઉપસ્થિત કરવું કરાવવું નહીં.

હુકમ આજ રોજ ખુલ્લી અદાલતમાં વાંચી સંભળાવી જાહેર કર્યો.

તારીખ:-૨૯/૦૪/૨૦૨૨
સ્થળ: વાલોડ.

(ઈફતેખારહુશેન સિદિદકહુશેન સૈયદ)
પ્રિન્સીપાલ સીવીલ જજ, વાલોડ
જી જે ૦૧૨૧૦